Én vagyok az Miskolczi Emese kiállítása

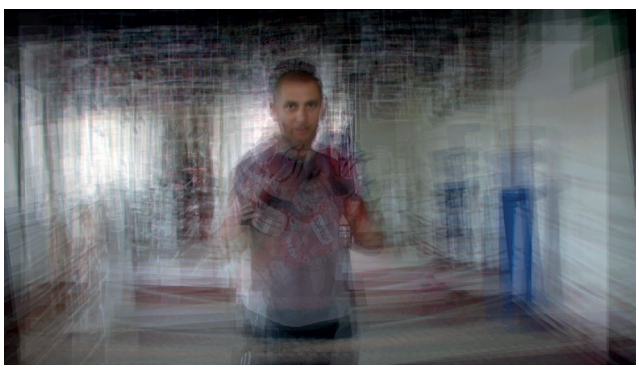
Kiscelli Múzeum, Oratórium
Kurátor: **B. Nagy Anikó**
A kiállítás megtekinthető: **2016. október 29-től december 31-ig**

Miskolczi Emese (1975) Párizsban élő fotó- és videóművész, aki az utóbbi években sajátos mozgóképes zsánert fejlesztett ki. Egyazon szociokulturális körbe tartozó csoportok tagjairól videóportrékat rögzít, amint elmondanak egy rájuk jellemző rövid mondatot. A felvételeket egymásra vágja áttűnésben úgy, hogy külön-külön senkit sem lehet felismerni, hiszen minden egyéni vonás eltűnik az egymásra montírozott szekvenciákban, ám előtűnik egy új arc, amely egyszerre mindenkié. A közös vonások felerősödnek. A folyamatban nincs manipuláció, a megközelítés dokumentum jellegű marad. Ugyanígy csengenek össze, mintegy kórusként, a mondatok is.
Az alkotás maga csoportkép és egyéni portré különös mixtúrája, amely a vetítővásznon egyedi vonásokból, társas jellemzőkből és a bemozdulások rebbenő kontúrjaiból szőtt vibráló, beszélő sziluettként jelenik meg.

Halat fogok, 2015

Je suis un pêcheur (Halász vagyok) – mondja a 11 halász, *Je donne des soins* (Betegeket ápolok) – mondja a 11 nővér, Díszleteket festek – mondják a Magyar Állami Operaház díszletfestői, Fúvós hangszeren játszom, – mondják a fúvósok, A Kiscelli Múzeumban dolgozom – mondjuk mi, muzeológusok, s valóban, a mozgóképeken ők és mi mind, önazonosságunkat és közösségünket egyaránt reprezentáljuk.

A boksz a szenvedélyem, 2016

Díszleteket festek, 2015

E különös portrék vizuális előzményeit a tudománytörténet az 1880-as években működő angol statisztikus, Francis Galton nevéhez köti. Galton a „kompozit fotográfiának" nevezett módszertől adott társadalmi csoportok közös antropológiai jellemzőinek megtalálását, esszenciális megragadását várta. Sigmund Freud az *Álomfejtés*ben mint ideáltípusok megismerésére szolgáló metaforákat méltatta az ilyesfajta képeket, s maga is beszámolt több szereplőt egybemosó álmairól.
A végső soron tudományos zsákutcának bizonyuló – a szociáldarwinista elméletek szellemi környezetében is használt – metódus nyomait néhány nagy fotográfiai életmű őrzi. Az amerikai Lewis Hine (1874–1940) mellett Arthur Batut (1848–1918) – az első sárkányrepülőről készített légi felvételeiről is nevezetes francia fotográfus – foglalkozott elmélyülten ezzel a művészi technikával.

A Fővárosi Képtár tárlatán a művész legújabb, francia és magyar csoportokról, többek között zenészekről, táncosokról, ápolónőkről, gyengénlátókról, sírásókról, vasúti forgalmistákról készült keresztreferenciális videómunkáit állítjuk ki.
Egy kisebb kabinetben kitérünk a kompozit fotográfia sokrétű történeti kontextusára, így az eredetileg az életkörülmények jobbítását és a társadalmi tervezhetőséget célul tűző eugenikára is, amely a 19. század második felében Európa-szerte népszerű szociális reformmozgalomból a 20. században fajelméletek igazolására használt, eredeti ethoszából kiforgatott nézetrendszerré torzult.

Forgalmista vagyok, 2016

Jelmezeket készítek, 2015

Kiásom a sírját, 2016

Kidobjuk, ha kell, 2016

A kiállításhoz kapcsolódó programok:

Október **28. 17.00 Megnyitó**
November **19. (szombat) 10.30-tól Családi nap**
11-kor és 15 órakor kurátori tárlatvezetés

A kiállítást támogatja a **Nemzeti Kulturális Alap**
A sajtóanyag és a képek letölthetők:
www.fovarosikeptar.hu/sajto

További információ:
Kiscelli Múzeum – Fővárosi Képtár
1037 Budapest, Kiscelli u. 108.
+36 1 388 78 17
E-mail: fovarosikeptar.kiscell@gmail.com
fovarosi_keptar@mail.btm.hu
www.fovarosikeptar.hu/
www.facebook.com/fovarosikeptar.kiscellimuzeum
www.kiscellimuzeum.hu

Megközelíthető:
A Széll Kálmán tértől a 17-es villamossal vagy a Batthyány tértől a 19-es, illetve a 41-es villamossal a Szent Margit Kórház megállóig. A Kolosy tértől a 165-ös autóbusszal a Remetehegyi út végállomásig.

BUDAPESTI TÖRTÉNETI MÚZEUM BTM
Nemzeti Kulturális Alap
DIAFILM